

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 7ης Μαΐου 2019*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *vita* – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Περιγραφικός χαρακτήρας – Έννοια του χαρακτηριστικού – Ονομασία χρώματος – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»

Στην υπόθεση T-423/18,

Fissler GmbH, με έδρα το Idar-Oberstein (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους G. Hasselblatt και K. Middelhoff, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον W. Schramek και την D. Walicka,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 1326/2017-5), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου *vita* ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. M. Collins, πρόεδρο, M. Kancheva (εισηγήτρια) και G. De Baere, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Ιουλίου 2018,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Σεπτεμβρίου 2018,

έχοντας υπόψη την εκ νέου ανάθεση της υποθέσεως σε άλλον εισηγητή δικαστή του ογδού τμήματος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτημα περί καθορισμού ημερομηνίας για τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός της προθεσμίας των τριών εβδομάδων από της κοινοποίησης της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και αποφασίζοντας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 27 Σεπτεμβρίου 2016 η προσφεύγουσα, Fissler GmbH, υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)].
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, με αριθμό 15857188, είναι το λεκτικό σημείο *vita*.
- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 7, 11 και 21, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
 - κλάση 7: «ηλεκτρικές κουζινομηχανές· ανταλλακτικά και εξαρτήματα των προϊόντων αυτών»·
 - κλάση 11: «ηλεκτρικές χύτρες ταχύτητας· ανταλλακτικά και εξαρτήματα των προϊόντων αυτών»·
 - κλάση 21: «συσκευές και δοχεία οικιακής και μαγειρικής χρήσεως· μαγειρικά σκεύη· μη ηλεκτρικές χύτρες ταχύτητας· ανταλλακτικά και εξαρτήματα των προϊόντων αυτών».
- 4 Με απόφαση της 28ης Απριλίου 2017, ο εξεταστής αρνήθηκε να καταχωρίσει το ως άνω σήμα για τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, επειδή έκρινε ότι ήταν περιγραφικό και στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 2017/1001].
- 5 Στις 20 Ιουνίου 2017, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρων 66 έως 71 του κανονισμού 2017/1001), κατά της αποφάσεως του εξεταστή.
- 6 Με απόφαση της 28ης Μαρτίου 2018 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πέμπτο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή. Πρώτον, όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κοινό, έκρινε ότι τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση απευθύνονται κυρίως στο ευρύ κοινό, αλλά εν μέρει και σε εξειδικευμένο κοινό, όπως για παράδειγμα οι μάγειροι, και ότι το επίπεδο προσοχής του κοινού κυμαίνεται από μέτριο έως υψηλό. Προσέθεσε δε ότι, καθόσον το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν λέξη της σουηδικής γλώσσας, έπρεπε να ληφθεί υπόψη το σουηδόφωνο κοινό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- 7 Δεύτερον, όσον αφορά τον περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, το τμήμα προσφυγών επισήμανε καταρχάς ότι το σημείο vita είναι ο οριστικός τύπος πληθυντικού του επιθέτου «vit», που στα σουηδικά σημαίνει «λευκό». Στη συνέχεια, έκρινε ότι, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001, δεν ήταν κρίσιμο αν το λευκό χρώμα είναι σύνηθες στα εν λόγω προϊόντα, αλλά αρκούσε ότι μπορεί να υπήρχαν τέτοια προϊόντα σε λευκό χρώμα και ότι το σημείο θα μπορούσε να είναι περιγραφικό των προϊόντων αυτών. Αφού υπογράμμισε ότι το λευκό δεν είναι μεν το πλέον χρησιμοποιούμενο, αλλά είναι τουλάχιστον αρκετά σύνηθες χρώμα για «ηλεκτρονικές και μη» [δηλαδή: ηλεκτρικές και μη] χύτρες και για άλλες συσκευές οικιακής χρήσεως, εκτίμησε ότι τούτο καταδεικνύει ότι ο μέσος καταναλωτής θα συσχέτιζε τα συγκεκριμένα προϊόντα με το λευκό χρώμα και θα αντιλαμβανόταν, συνεπώς, το σήμα για το οποίο ζητήθηκε η καταχώριση ως περιγραφικό των προϊόντων αυτών. Επίσης, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι ορισμένες συσκευές μαγειρικής και οικιακής χρήσεως καλούνται συχνά «λευκά προϊόντα» στα αγγλικά («white goods») και στα σουηδικά («vitvaror»). Στηριζόμενο σε απόσπασμα του προσβάσιμου στη διαδικτυακή διεύθυνση <http://www.vitvara.nu/vad-ar-vitvaror> ιστοτόπου, συνήγαγε το συμπέρασμα ότι ορισμένα από τα εν λόγω προϊόντα, όπως οι ηλεκτρικές κουζίνομηχανές ή οι ηλεκτρικές χύτρες ταχύτητας, μπορούν να χαρακτηρισθούν συλλογικά ως «λευκά προϊόντα». Διευκρίνισε δε ότι, ακόμη κι αν δεν μπορεί να συμβεί αυτό, επειδή ως «λευκά προϊόντα» χαρακτηρίζονται πρωτίστως οι μεγάλες οικιακές συσκευές, όπως τα πλυντήρια ρούχων και τα πλυντήρια πιάτων, εντούτοις προέκυπτε σαφώς ότι το λευκό χρώμα συνδέεται εν γένει με τις συσκευές οικιακής χρήσεως. Τέλος, κατέληξε εκ των ανωτέρω στο συμπέρασμα ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έχει αμιγώς περιγραφικό χαρακτήρα.
- 8 Τρίτον, όσον αφορά την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το σήμα αυτό γίνεται αντιληπτό από το ενδιαφερόμενο κοινό ως απλό αντικειμενικό μήνυμα, υπό την έννοια ότι τα προϊόντα που προσδιορίζει είναι προϊόντα που διατίθενται σε λευκό χρώμα. Εξ αυτού συμπέρανε ότι το εν λόγω σήμα είναι αμιγώς περιγραφικό και, συνεπώς, στερείται παντελώς διακριτικού χαρακτήρα. Κατά την άποψή του, κάθε κατασκευαστής κουζίνομηχανών και μαγειρικών σκευών μπορεί να κατασκευάζει τα προϊόντα του σε λευκό χρώμα και, συνεπώς, το σήμα αυτό δεν είναι ικανό να διακρίνει τα προϊόντα της προσφεύγουσας από εκείνα άλλων επιχειρήσεων. Περαιτέρω, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την εκ μέρους της προσφεύγουσας επίκληση άλλων καταχωρισμένων σημάτων αποτελούμενων αποκλειστικά και μόνον από χρώματα.

Αιτήματα των διαδίκων

- 9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
 - να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.
- 10 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 11 Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως που στηρίζονται, αντίστοιχα, σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001 και σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού. Κατ' ουσίαν, υποστηρίζει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν έχει περιγραφικό χαρακτήρα για τα προϊόντα που προσδιορίζει και ότι διαθέτει τον απαιτούμενο διακριτικό χαρακτήρα για τα προϊόντα αυτά.

Προκαταρκτική παρατήρηση σχετικά με τον προσδιορισμό του ενδιαφερόμενου κοινού

- 12 Καταρχάς, για την εξέταση αυτών των δύο απόλυτων λόγων απαραδέκτου, πρέπει να προσδιοριστεί το ενδιαφερόμενο κοινό.
- 13 Αφενός, στα σημεία 13 έως 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο μέσος καταναλωτής των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση είναι, πρώτον, ο «καταναλωτής εν γένει», δηλαδή το ευρύ κοινό, αλλά και εν μέρει το εξειδικευμένο κοινό, όπως για παράδειγμα οι μάγειροι, και ότι το επίπεδο προσοχής του κοινού κυμαινόταν συνεπώς από μέτριο έως υψηλό. Προσέθεσε όμως ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία για τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου, αν τα προϊόντα και οι υπηρεσίες απευθύνονται τόσο στον μέσο καταναλωτή όσο και σε εξειδικευμένο κοινό, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το τμήμα του κοινού που επιδεικνύει τη μικρότερη προσοχή και ότι, εν προκειμένω, έπρεπε να ληφθεί υπόψη το επίπεδο προσοχής του ευρέος κοινού. Τέλος, διευκρίνισε ότι, ακόμη κι αν το σημείο απευθυνόταν σε εξειδικευμένο κοινό που επιδεικνύει μεγάλη προσοχή, τούτο δεν σημαίνει ότι αποκτά διακριτικό χαρακτήρα, επειδή ένα σημείο του οποίου η περιγραφική σημασία δεν γίνεται αντιληπτή από τον μέσο καταναλωτή μπορεί να γίνει αμέσως αντιληπτό από το εξειδικευμένο κοινό [πρβλ. απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2011, Chestnut Medical Technologies κατά ΓΕΕΑ (PIPELINE), T-87/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:582, σκέψεις 27 και 28].
- 14 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο κοινό είναι εξειδικευμένο δεν μπορεί να έχει καθοριστική επιρροή στα νομικά κριτήρια βάσει των οποίων εκτιμάται ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σημείου. Μολονότι είναι αληθές ότι το εξειδικευμένο ενδιαφερόμενο κοινό επιδεικνύει εξ ορισμού μεγαλύτερη προσοχή απ' ό,τι ο μέσος καταναλωτής, εντούτοις αυτό δεν σημαίνει απαραίτητως ότι αρκεί ο ασθενέστερος διακριτικός χαρακτήρας του σημείου, όταν το ενδιαφερόμενο κοινό είναι εξειδικευμένο. Πράγματι, η αρχή που απορρέει από πάγια νομολογία, κατά την οποία, προκειμένου να εκτιμηθεί εάν ένα σήμα στερείται ή όχι διακριτικού χαρακτήρα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η συνολική εντύπωση που προκαλεί το σήμα αυτό, θα αναιρούνταν αν ο ελάχιστος απαιτούμενος βαθμός διακριτικού χαρακτήρα ενός σημείου εξηρτάτο εν γένει από τον βαθμό εξειδικεύσεως του ενδιαφερόμενου κοινού (βλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 2012, Smart Technologies κατά ΓΕΕΑ, C-311/11 P, EU:C:2012:460, σκέψεις 48 έως 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Το ίδιο ισχύει και για την εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα ενός σημείου.
- 15 Συνεπώς, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών ορθώς στηρίχθηκε στην αντίληψη του ευρέος κοινού για το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και δεν προσέδωσε ιδιαίτερη σημασία στην αντίληψη του εξειδικευμένου κοινού όπως, για παράδειγμα, των μαγείρων.
- 16 Αφετέρου, στο σημείο 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, ένα σημείο δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση ακόμη κι αν ο λόγος απαραδέκτου υφίσταται μόνο σε τμήμα της Ένωσης. Έκρινε δε ότι, δεδομένου ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι λέξη προερχόμενη από τη σουηδική γλώσσα, η εκτίμηση όσον αφορά τη δυνατότητα προστασίας του έπρεπε, καταρχάς, να στηριχθεί στην αντίληψη του σουηδόφωνου κοινού της Ένωσης.

- 17 Συναφώς, χωρίς να διαπιστωθεί στο στάδιο αυτό αν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση γίνεται όντως αντιληπτό ως σουηδική λέξη, αρκεί να επισημανθεί ότι οι απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου που προβλήθηκαν από τον εξεταστή και το τμήμα προσφυγών έχουν σχέση με τη σουηδική γλώσσα και ότι, επομένως, κρίσιμο για την εκτίμησή τους είναι το σουηδόφωνο κοινό της Ένωσης, δηλαδή ο Σουηδός ή ο Φινλανδός καταναλωτής [πρβλ. απόφαση της 9ης Ιουλίου 2014, Rågen Trademark κατά ΓΕΕΑ (giffjar), T-520/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:620, σκέψεις 19 και 20].

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001

- 18 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι, όταν χρησιμοποιείται μεμονωμένα, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν έχει κανένα ρητώς περιγραφικό περιεχόμενο και ότι, συνεπώς, φαίνεται απίθανο οι Σουηδοί καταναλωτές να αντιλαμβάνονται πράγματι τη λέξη «vita» υπό την έννοια του «λευκού» χρώματος. Η προσφεύγουσα προσάπτει στο EUIPO ότι δεν έλαβε αρκούντως υπόψη το γεγονός ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν αφορά το επίθετο «vit» («λευκό») στον βασικό τύπο του που περιέχεται στα λεξικά, αλλά τη λέξη «vita» μεμονωμένα εκλαμβανόμενη. Όμως, στα σουηδικά η λέξη αυτή δεν χρησιμοποιείται ποτέ μεμονωμένα, αλλά συνοδεύεται πάντοτε από ουσιαστικό το οποίο και προσδιορίζει. Όσον αφορά τη λέξη «vita» μεμονωμένα χρησιμοποιούμενη, το EUIPO δεν διαπίστωσε, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, ότι η λέξη αυτή έχει κάποια κύρια σημασία που να αφορά ορισμένα χαρακτηριστικά των επίμαχων προϊόντων ούτε προσκόμισε καμία σχετική απόδειξη. Συνεπώς, ο Σουηδός καταναλωτής δεν θα αναγνωρίσει αμέσως τη λέξη «vita», χρησιμοποιούμενη μεμονωμένα, και, εκ τούτου, δεν θα τη συσχετίσει ευθέως με το «λευκό» χρώμα. Επίσης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η σημασία της λέξεως «vita» δεν είναι σαφής και χρήζει ερμηνείας, διότι η λέξη αυτή μπορεί να αφορά διαφορετικές περιστάσεις και να έχει διαφορετικές σημασίες σε διάφορες γλώσσες, όπως, μεταξύ άλλων, τη σημασία «ζωή» ή «τρόπος ζωής» στα λατινικά και στα ιταλικά.
- 19 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμη κι αν ληφθεί υπόψη η αντίληψη του Σουηδού καταναλωτή και θεωρηθεί, καταρχήν, ότι η λέξη «vita» αποτελεί ένδειξη χρώματος, είναι ανακριβές ότι η ένδειξη του «λευκού» χρώματος έχει αμιγώς περιγραφική σημασία για τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, διότι δεν υπάρχει, κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, καμία αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ της λέξεως «vita» και των εν λόγω προϊόντων. Αυτό ισχύει ιδίως για τις χύτρες και τις κατσαρόλες που κατασκευάζονται σχεδόν αποκλειστικά από ασημί ανοξείδωτο ατσάλι και στις οποίες δεν χρησιμοποιείται συχνά το «λευκό» χρώμα. Περαιτέρω, τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση δεν μπορούν ούτε να θεωρηθούν «λευκά προϊόντα», έκφραση με την οποία νοούνται οικιακές συσκευές όπως ψυγεία, καταψύκτες, πλυντήρια πιάτων ή στεγνωτήρια, η οποία όμως δεν χρησιμοποιείται για χύτρες, κατσαρόλες, τηγάνια ή μαγειρικά σκεύη κ.λπ. Το ενδιαφερόμενο κοινό συνδέει, συνεπώς, τα προϊόντα αυτά με ασημί ανοξείδωτα προϊόντα χωρίς να προσδίδει στις ονομασίες χρωμάτων οιαδήποτε σημασία. Δεδομένου ότι, στον τομέα των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, οι ονομασίες χρωμάτων δεν έχουν καμία σημασία και το ενδιαφερόμενο κοινό δεν συνδέει συγκεκριμένα χρώματα με συσκευές μαγειρικής, ούτε η ονομασία οιαδήποτε χρώματος θα μπορούσε να θεωρηθεί ως χαρακτηριστικό των προϊόντων αυτών. Είναι, συνεπώς, άνευ σημασίας ότι τα εν λόγω προϊόντα ενδέχεται να υπάρχουν και σε λευκό χρώμα, διότι το καθοριστικό κριτήριο είναι, αντιθέτως, αν το σημείο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτό και αν, στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, μπορεί να εκληφθεί ως περιγραφική ένδειξη ενός χαρακτηριστικού των προϊόντων αυτών.
- 20 Συνεπώς, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ο μέσος Σουηδός καταναλωτής δεν θα καταλήξει αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη στο συμπέρασμα ότι η λέξη «vita» αφορά μια λευκή συσκευή μαγειρικής. Αντιθέτως, κατά την άποψή της, ο καταναλωτής αυτός, για να καταλήξει από τον προσδιορισμό του χρώματος αυτόν καθαυτόν στο χρώμα του προϊόντος, θα έπρεπε να σκεφτεί περαιτέρω στο πλαίσιο μιας σύνθετης συλλογιστικής διαδικασίας. Περαιτέρω, δεν θα ήταν σαφές για τον εν λόγω καταναλωτή ποιο στοιχείο του προϊόντος αφορά η ένδειξη του χρώματος, δεδομένου ότι οι

- κατσαρόλες, τα τηγάνια, οι κουζίνομηχανές ή τα μαγειρικά σκεύη έχουν συνήθως περισσότερα του ενός μέρη ή, τουλάχιστον, μια εσωτερική και μια εξωτερική επιφάνεια. Ο καταναλωτής αυτός δεν μπορεί, συνεπώς, χωρίς περαιτέρω σκέψη, να συμπεράνει από μια απλή αναφορά χρώματος, αν τα συγκεκριμένα προϊόντα περιέχουν στοιχεία σε λευκό χρώμα, αν είναι λευκά στο σύνολό τους ή αν είναι λευκή, για παράδειγμα, μόνον η εσωτερική επιφάνειά τους.
- 21 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο και το EUIPO έχουν επανειλημμένως κρίνει ότι η λέξη «vita» δεν έχει καμία περιγραφική σημασία για τα εκάστοτε επίμαχα προϊόντα και ότι, συνεπώς, διαθέτει μέτριο διακριτικό χαρακτήρα, ελλείψει άμεσου συνδέσμου ή σχέσεως με τα προϊόντα αυτά και παρά το γεγονός ότι η λέξη «vita» υπαινίσσεται τη ζωτικότητα [βλ. απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 2016, *The Cookware Company κατά ΓΕΕΑ – Fissler (VITA+VERDE)*, T-535/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:2, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 22 Η προσφεύγουσα συμπεραίνει ότι η λέξη «vita», χρησιμοποιούμενη μεμονωμένα, δεν έχει για τους Σουηδούς καταναλωτές την έννοια του «λευκού» χρώματος και, επίσης, ότι, λόγω της πολλαπλής σημασίας της και της αναγκαιότητας ερμηνείας της, δεν έχει εκ πρώτης όψεως περιγραφικό περιεχόμενο συνδεδεμένο με ένα σημαντικό για το κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση. Προσθέτει δε ότι το γεγονός και μόνον ότι ένα στοιχείο μπορεί να αποτελεί, αφηρημένα, ένδειξη ενός χαρακτηριστικού δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την επιτακτική ανάγκη ελεύθερης χρήσεως του κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001.
- 23 Το EUIPO αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και θεωρεί τον πρώτο λόγο ακυρώσεως «αλυσιτελή». Προβάλλει δε ότι το σημείο πρέπει να εξετάζεται *in concreto* σε σχέση με τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώρισή του και ότι οι καταναλωτές, όταν αντικρίζουν το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για παράδειγμα κατά την αγορά ή στη διαφήμιση, το συσχετίζουν με τα προϊόντα στα οποία αυτό έχει τεθεί. Κατά το EUIPO, δεν είναι πειστικό το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι απαιτείται περαιτέρω σκέψη στο πλαίσιο μιας σύνθετης συλλογιστικής διαδικασίας, προκειμένου να δοθεί στο σημείο του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση μια έννοια που να έχει νόημα και, στο μέτρο που τα προϊόντα είναι λευκά, είναι επίσης αβάσιμο το επιχείρημά της ότι δεν είναι ευδιάκριτες στο σημείο αυτό οι ιδιότητες των προϊόντων για τους σουηδόφωνους καταναλωτές.
- 24 Το EUIPO επισημαίνει ότι η λέξη «vita», χρησιμοποιούμενη ως επίθετο στη σουηδική γλώσσα, αντιστοιχεί στη λέξη «weiß» της γερμανικής γλώσσας ή «blanche» της γαλλικής γλώσσας και ότι το σουηδόφωνο κοινό δεν χρειάζεται καμία μετάφραση. Προσθέτει δε ότι το γεγονός ότι η λέξη «vita» χρησιμοποιείται και σε άλλες γλώσσες ουδόλως μεταβάλλει την αντίληψη όσων ομιλούν τα σουηδικά ως μητρική γλώσσα. Μολονότι παραδέχεται ότι η λέξη «vita» δεν χρησιμοποιείται κατά κανόνα μεμονωμένα, το EUIPO υπογραμμίζει ότι, στο πλαίσιο μιας *in concreto* εξετάσεως του σημείου αυτού σε σχέση με τα προϊόντα που προσδιορίζει, δεν είναι απαραίτητο το σημείο να αποτελεί έκφραση για τις «λευκές ηλεκτρικές κουζίνομηχανές» και το ενδιαφερόμενο κοινό να αντιλαμβάνεται και να συσχετίζει νοερά τα προϊόντα με το σημείο αυτό. Διατείνεται δε ότι το σουηδόφωνο ενδιαφερόμενο κοινό γνωρίζει ότι ένα χρώμα μπορεί να δηλώνει ορισμένο χαρακτηριστικό των προϊόντων και λαμβάνει ένα ενημερωτικό μήνυμα ότι πρόκειται για λευκά προϊόντα και όχι για προϊόντα διαφορετικού χρώματος, όπως είναι για παράδειγμα το γκρι χρώμα του χάλυβα.
- 25 Το EUIPO εκτιμά ότι δεν οφείλει να αποδείξει ότι το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση μπορεί να δηλώνει ένα χαρακτηριστικό των προϊόντων, διότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001 δεν αφορά την τρέχουσα χρήση του σημείου. Μολονότι δεν αμφισβητεί ότι υπάρχουν πολλές ανοξείδωτες κατσαρόλες και άλλα ανοξείδωτα προϊόντα κουζίνας, εντούτοις προβάλλει ότι στα συγκεκριμένα προϊόντα χρησιμοποιούνται και άλλα χρώματα, όπως το λευκό, και, επομένως, μια λευκή χύτρα ταχύτητας δεν είναι κάτι ασύννηθες ή παράξενο. Το EUIPO προσθέτει ότι, ακόμη κι αν το λευκό χρώμα χρησιμοποιείται σπάνια σε οικιακές συσκευές, τούτο δεν αναιρεί το γεγονός ότι μπορεί να αποτελεί το κύριο χαρακτηριστικό των προϊόντων αυτών. Υποστηρίζει δε ότι

το χρώμα μπορεί να συνιστά πρωταρχικό κριτήριο αγοράς, και μάλιστα ότι πρέπει να θεωρηθεί ουσιώδες χαρακτηριστικό και ότι τίποτε δεν αποκλείει το ενδεχόμενο τα εν λόγω προϊόντα να είναι εξ ολοκλήρου ή κυρίως λευκά.

- 26 Το EUIPO υποστηρίζει ότι δεν είναι αναγκαίο το χαρακτηριστικό αυτό να αποτελεί το κύριο στοιχείο ή κριτήριο αγοράς και ότι, κατά τη νομολογία, ο λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001 μπορεί να τύχει εφαρμογής ανεξαρτήτως αν το σημείο περιγράφει ένα ουσιώδες ή δευτερεύον χαρακτηριστικό, ή ακόμη και «οιοδήποτε χαρακτηριστικό» των προϊόντων που προσδιορίζει. Προσθέτει δε ότι ένα σημείο δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση αν έστω και μία ενδεχομένως από τις σημασίες του καθορίζει ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα των οικείων προϊόντων. Όμως, κατά το EUIPO, η περίπτωση αυτή συντρέχει εν προκειμένω, διότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν χρήζει ερμηνείας και δεν προκαλεί καμιά σύνθετη συλλογιστική διαδικασία, δεδομένου ότι η λέξη «vita» χρησιμοποιείται στη σουηδική γλώσσα ως επίθετο και συνιστά γραμματικό τύπο του «λευκού». Το EUIPO «δεν κατανοεί συνεπώς» πώς είναι δυνατό να προκληθεί μια τέτοια συλλογιστική διαδικασία από την εντύπωση που προκαλεί η λέξη αυτή, της οποίας το μήνυμα είναι απλό και παραμένει ενημερωτικό, χωρίς να είναι αόριστο ή ασαφές. Τέλος, οι υποθέσεις που αφορούν προγενέστερες καταχωρίσεις δεν είναι συγκρίσιμες και δεν έχουν δεσμευτικό αποτέλεσμα εν προκειμένω.
- 27 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, προς δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προελεύσεως ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας. Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 28 Κατά πάγια νομολογία, για να εμπίπτει ένα σημείο στην επιβαλλόμενη από τη διάταξη αυτή απαγόρευση, πρέπει ο συσχετισμός του με τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες να είναι αρκούντως άμεσος και συγκεκριμένος, ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να είναι σε θέση να αντιληφθεί άμεσα και χωρίς περαιτέρω σκέψη την περιγραφή των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών ή ενός χαρακτηριστικού τους [αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2005, Metso Paper Automation κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), T-19/04, EU:T:2005:247, σκέψη 25, της 12ης Μαΐου 2016, Chung-Yuan Chang κατά EUIPO – BSH Hausgeräte (AROMA), T-749/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:286, σκέψη 23, και της 25ης Οκτωβρίου 2018, Devin κατά EUIPO – Haskovo (DEVIN), T-122/17, EU:T:2018:719, σκέψη 18].
- 29 Επομένως, ο περιγραφικός χαρακτήρας πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, το οποίο απαρτίζεται από τους καταναλωτές αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών [πρβλ. αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Ellos κατά ΓΕΕΑ (ELLOS), T-219/00, EU:T:2002:44, σκέψη 29, της 12ης Μαΐου 2016, AROMA, T-749/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:286, σκέψη 24, και της 17ης Ιανουαρίου 2019, Ecolab USA κατά EUIPO (SOLIDPOWER), T-40/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:18, σκέψη 25].
- 30 Εξάλλου, είναι अपαράδεκτη η καταχώριση λεκτικού σημείου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001, αν, σε μία τουλάχιστον από τις ενδεχόμενες σημασίες του, είναι δηλωτικό ενός χαρακτηριστικού γνωρίσματος των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών (αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 2003, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, σκέψη 32, και της 12ης Μαΐου 2016, AROMA, T-749/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:286, σκέψη 29).
- 31 Τέλος, το γενικό συμφέρον στο οποίο στηρίζεται το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001 συνίσταται στην εξασφάλιση του ότι τα σημεία που είναι περιγραφικά ενός ή περισσότερων χαρακτηριστικών των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τις οποίες ζητείται η καταχώριση σήματος μπορούν να χρησιμοποιηθούν ελεύθερα από το σύνολο των επιχειρηματιών που

προσφέρουν τέτοιου είδους προϊόντα ή υπηρεσίες (απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, *Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 37). Η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει να επιφυλάσσονται παρόμοια σημεία ή ενδείξεις σε μία μόνον επιχείρηση λόγω της καταχωρίσεώς τους ως σήματος (απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2003, *ΓΕΕΑ κατά Wrigley*, C-191/01 P, EU:C:2003:579, σκέψη 31) ή να μονοπωλεί μια επιχείρηση τη χρήση ενός περιγραφικού όρου, εις βάρος των λοιπών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των ανταγωνιστών της, με συνέπεια τον περιορισμό του διαθέσιμου για την περιγραφή των προϊόντων τους λεξιλογίου [αποφάσεις της 16ης Οκτωβρίου 2014, *Larrañaga Otaño κατά ΓΕΕΑ (GRAPHENE)*, T-458/13, EU:T:2014:891, σκέψη 18, της 7ης Δεκεμβρίου 2017, *Colgate-Palmolive κατά EUIPO (360°)*, T-332/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:876, σκέψη 17, και της 25ης Οκτωβρίου 2018, *DEVIN*, T-122/17, EU:T:2018:719, σκέψη 19].

- 32 Ο προβαλλόμενος από την προσφεύγουσα πρώτος λόγος ακυρώσεως, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001, πρέπει να κριθεί υπό το πρίσμα αυτών των αρχών. Συναφώς, πρέπει να εξεταστεί, καταρχάς, τι σημαίνει η λέξη «vita» στα σουηδικά και, στη συνέχεια, η σχέση μεταξύ της σημασίας που έχει η λέξη αυτή και των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση.

Ως προς την έννοια του όρου «vita» στα σουηδικά

- 33 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο Σουηδός καταναλωτής δεν αναγνωρίζει εξ αρχής τη λέξη «vita», χρησιμοποιούμενη μεμονωμένα, και, συνεπώς, δεν τη συσχετίζει άμεσα με την έννοια του «λευκού». Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι η λέξη αυτή μπορεί να έχει διαφορετική σημασία σε διάφορες γλώσσες, όπως, μεταξύ άλλων, τη σημασία «ζωή» ή «τρόπος ζωής» στα λατινικά και στα ιταλικά.
- 34 Στο σημείο 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι ο όρος «vita» αποτελεί οριστικό τύπο του πληθυντικού αριθμού της σουηδικής λέξεως «vit» που σημαίνει «λευκό».
- 35 Συναφώς, μολοντί είναι ακριβές ότι ο όρος «vita» δεν είναι πανομοιότυπος με τον κοινό αόριστο τύπο της λέξεως «vit» που απαντά στα σουηδικά λεξικά, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο σουηδόφωνος καταναλωτής εξακολουθεί καταρχήν να αντιλαμβάνεται τον όρο αυτόν με τη σημασία του επιθέτου «λευκός» στον γραμματικό τύπο του πληθυντικού αριθμού και στον οριστικό τύπο του ενικού αριθμού, ακόμη κι όταν χρησιμοποιείται μεμονωμένα. Στην περίπτωση ενός τόσο συνηθισμένου επιθέτου όπως το επίθετο «λευκός», το γεγονός ότι το επίθετο αυτό δεν συνοδεύεται από ουσιαστικό δεν εμποδίζει την αναγνώριση του από τον εν λόγω καταναλωτή υπό τη συγκεκριμένη έννοια.
- 36 Επίσης, μολοντί είναι ακριβές ότι ο όρος «vita» μπορεί να έχει διαφορετικές σημασίες σε διάφορες γλώσσες, όπως η σημασία «ζωή» ή «τρόπος ζωής» στα λατινικά και στα ιταλικά, το γεγονός αυτό παραμένει εν προκειμένω άνευ σημασίας, δεδομένου ότι η σημασία «λευκός» του όρου αυτού στα σουηδικά συνιστά «μία τουλάχιστον από τις ενδεχόμενες σημασίες του», σύμφωνα με τη νομολογία που υπενθυμίζεται στη σκέψη 30 ανωτέρω.
- 37 Πρέπει, συνεπώς, να απορριφθούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας κατά της διαπιστώσεως του τμήματος προσφυγών σχετικά με τη σημασία που έχει ο όρος «vita» για το ενδιαφερόμενο σουηδόφωνο κοινό.
- 38 Εξάλλου, η επικαλούμενη από την προσφεύγουσα (βλ. σκέψη 21 ανωτέρω) νομολογία σχετικά με τον μη περιγραφικό χαρακτήρα του όρου «vita» είναι άνευ σημασίας εν προκειμένω, διότι αφορά την αντίληψη του εν λόγω όρου από το ιταλικό, ισπανικό, γαλλικό, γερμανικό, πορτογαλικό και ρουμανικό κοινό ενώ, εν προκειμένω, τίθεται το ζήτημα της σημασίας που έχει ο όρος αυτός για το σουηδικό και το φινλανδικό κοινό.

Ως προς τη σχέση μεταξύ της σημασίας του όρου «vita» στα σουηδικά και των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση

- 39 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, για το ενδιαφερόμενο κοινό, δεν υπάρχει αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ του όρου «vita» στα σουηδικά και των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση. Κατά την άποψή της, το λευκό χρώμα δεν χρησιμοποιείται συνήθως στα προϊόντα αυτά, τα οποία κατασκευάζονται σχεδόν αποκλειστικά από ασημί ανοξείδωτο ατσάλι. Επίσης, τα εν λόγω προϊόντα δεν μπορούν να θεωρηθούν «λευκά προϊόντα», δηλαδή ηλεκτρικές οικιακές συσκευές.
- 40 Στα σημεία 21 έως 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών στήριξε τον περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση σε δύο, κατ' ουσίαν, λόγους. Πρώτον, δέχθηκε ότι τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση είναι διαθέσιμα σε λευκό χρώμα, το οποίο χρησιμοποιείται αρκετά συχνά χωρίς όμως να είναι το πιο σύνηθες. Δεύτερον, διαπίστωσε ότι τα προϊόντα αυτά καλούνται συχνά «vitavor» («λευκά προϊόντα») στα σουηδικά.
- 41 Πρώτον, όσον αφορά την περισσότερο ή λιγότερο συχνή χρήση του λευκού χρώματος για την κατασκευή των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, πρέπει, καταρχάς, να εξεταστεί αν μια τέτοια χρήση μπορεί να θεωρηθεί «χαρακτηριστικό» των προϊόντων αυτών κατά την έννοια της νομολογίας.
- 42 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, με τη χρήση, στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001, των λέξεων «του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών», ο νομοθέτης της Ένωσης, αφενός, υπέδειξε ότι όλα αυτά τα στοιχεία πρέπει να θεωρούνται χαρακτηριστικά των προϊόντων ή των υπηρεσιών και, αφετέρου, διευκρίνισε ότι ο κατάλογος αυτός δεν είναι εξαντλητικός, καθόσον μπορεί επίσης να ληφθεί υπόψη κάθε άλλο χαρακτηριστικό των προϊόντων ή των υπηρεσιών (αποφάσεις της 10ης Μαρτίου 2011, *Agencja Wydawnicza Technopol* κατά ΓΕΕΑ, C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 49, της 10ης Ιουλίου 2014, *BSH* κατά ΓΕΕΑ, C-126/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2065, σκέψη 20, και της 17ης Ιανουαρίου 2019, *SOLIDPOWER*, T-40/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:18, σκέψη 22).
- 43 Η εκ μέρους του νομοθέτη της Ένωσης επιλογή της λέξεως «χαρακτηριστικό» τονίζει το γεγονός ότι τα σημεία τα οποία αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001 είναι μόνον αυτά τα οποία χρησιμεύουν για να δηλώσουν μια ευκόλως αναγνωρίσιμη από τους ενδιαφερόμενους κύκλους ιδιότητα των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει ζητηθεί η καταχώριση. Συνεπώς, άρνηση καταχωρίσεως σημείου βάσει της διατάξεως αυτής χωρεί μόνον αν μπορεί εύλογα να θεωρηθεί ότι οι ενδιαφερόμενοι θα το αναγνωρίσουν πράγματι ως περιγραφή ενός εκ των εν λόγω χαρακτηριστικών [βλ. αποφάσεις της 10ης Μαρτίου 2011, *Agencja Wydawnicza Technopol* κατά ΓΕΕΑ, C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 10ης Ιουλίου 2014, *BSH* κατά ΓΕΕΑ, C-126/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2065, σκέψεις 21 και 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, αποφάσεις της 11ης Οκτωβρίου 2018, *M&T* Εμπορία Ηλεκτρικών-Ηλεκτρονικών Ειδών κατά EUIPO (fluo.), T-120/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:672, σκέψη 24, της 12ης Δεκεμβρίου 2018, *Bischoff* κατά EUIPO – *Miroglia Fashion* (CARACTÈRE), T-743/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:911, σκέψη 25, και της 17ης Ιανουαρίου 2019, *SOLIDPOWER*, T-40/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:18, σκέψη 23].
- 44 Επίσης, μολονότι είναι αδιάφορο αν ένα τέτοιο χαρακτηριστικό έχει κύρια ή δευτερεύουσα σημασία από εμπορικής απόψεως (απόφαση της 16ης Οκτωβρίου 2014, *GRAPHENE*, T-458/13, EU:T:2014:891, σκέψη 20· βλ., επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2004, *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, EU:C:2004:86, σκέψη 102), ένα χαρακτηριστικό, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001, πρέπει να είναι εντούτοις «αντικειμενικό και συνυφασμένο με τη φύση του προϊόντος» ή της υπηρεσίας (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2018, *Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise* κατά EUIPO,

C-488/16 P, EU:C:2018:673, σκέψη 44) καθώς επίσης «εγγενές και μόνιμο» για το εν λόγω προϊόν ή υπηρεσία [αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 2015, Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung κατά ΓΕΕΑ (Cottonfeel), T-822/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:797, σκέψη 32, της 5ης Ιουλίου 2016, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise κατά EUIPO – Freistaat Bayern (NEUSCHWANSTEIN), T-167/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:391, σκέψη 30, και της 11ης Οκτωβρίου 2018, fluo., T-120/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:672, σκέψη 40].

- 45 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το λευκό χρώμα δεν αποτελεί «εγγενές» χαρακτηριστικό, «συνυφασμένο με τη φύση» των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση (όπως οι κουζινομηχανές, οι ηλεκτρικές χύτρες και οι συσκευές οικιακής χρήσεως), αλλά ένα εντελώς τυχαίο και ενδεχόμενο γνώρισμα το οποίο μπορεί να αφορά μόνο ορισμένα εκ των προϊόντων αυτών και, εν πάση περιπτώσει, δεν έχει καμία άμεση και συγκεκριμένη σχέση με τη φύση τους. Πράγματι, τέτοιου είδους προϊόντα είναι διαθέσιμα σε πολλά χρώματα, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται, χωρίς να πρωτοστατεί, το λευκό χρώμα. Τούτο αναγνωρίζεται και από το ίδιο το τμήμα προσφυγών, το οποίο επισημαίνει στο σημείο 23 της προσβαλλομένης απόφασεως ότι «στις μέρες μας, οι συσκευές [οικιακής χρήσεως] υπάρχουν σε όλα τα χρώματα».
- 46 Δεν αμφισβητείται ότι τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση είθισται, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, να διατίθενται σε λευκό, μεταξύ άλλων χρωμάτων, πλην όμως το γεγονός αυτό είναι άνευ σημασίας, δεδομένου ότι δεν είναι «εύλογο», κατά την έννοια της νομολογίας που υπενθυμίζεται στη σκέψη 43 ανωτέρω, να θεωρηθεί ότι, για τον λόγο αυτόν και μόνον, το ενδιαφερόμενο κοινό θα αναγνωρίσει όντως το λευκό χρώμα ως την περιγραφή ενός εγγενούς και συνυφασμένου με τη φύση των προϊόντων αυτών χαρακτηριστικού.
- 47 Συνεπώς, ορθώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν έχει σημασία ότι τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση μπορεί να υπάρχουν και σε λευκό χρώμα, διότι το καθοριστικό κριτήριο είναι αντιθέτως αν, στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, το σημείο μπορεί να εκληφθεί ως περιγραφική ένδειξη ενός χαρακτηριστικού των προϊόντων αυτών.
- 48 Όμως, εν προκειμένω δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση, διότι ο όρος «vita», εκλαμβανόμενος υπό την έννοια του «λευκού», δεν μπορεί να θεωρηθεί από το σουηδόφωνο ενδιαφερόμενο κοινό ως περιγραφική ένδειξη ενός εγγενούς και συνυφασμένου με τη φύση των σχετικών προϊόντων χαρακτηριστικού.
- 49 Περαιτέρω, η προκείμενη περίπτωση πρέπει να διακριθεί από την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2008, Colgate-Palmolive κατά ΓΕΕΑ – CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE) (T-136/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:553, σκέψεις 42 και 43), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι όροι «visible» και «white» παρείχαν στο ενδιαφερόμενο κοινό τη δυνατότητα να διακρίνει αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη την περιγραφή ενός βασικού χαρακτηριστικού των οικείων προϊόντων, δηλαδή «οδοντόπαστας και στοματικού διαλύματος», υπό την έννοια ότι η χρήση τους καθιστά ορατό το λευκό χρώμα των δοντιών. Στην υπόθεση εκείνη, η «ορατή λευκότητα» περιέγραφε ένα εγγενές και συνυφασμένο με τη φύση των οικείων προϊόντων χαρακτηριστικό, δηλαδή τον σκοπό της χρήσεώς τους ή τη χρήση για την οποία προορίζονται. Η προκείμενη περίπτωση πρέπει να διακριθεί και από την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 7ης Ιουλίου 2011, Cree κατά ΓΕΕΑ (TRUEWHITE) (T-208/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:340, σκέψη 23), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ο όρος «truewhite», συνολικώς, μπορούσε να θεωρηθεί ότι παραπέμπει στο αληθινό λευκό και ότι το σήμα αυτό επί διόδων εκπομπής φωτός (LED) συνιστούσε απλώς περιγραφή ενός ουσιώδους χαρακτηριστικού των εν λόγω προϊόντων, δηλαδή της ικανότητάς τους να αναπαραγάγουν τόσο λευκό φως το οποίο θα μπορούσε να θεωρηθεί ανάλογο του φυσικού φωτός. Στην υπόθεση αυτή, το «αληθινό λευκό», δηλαδή συγκρίσιμο του φυσικού φωτός, περιέγραφε επίσης ένα εγγενές και συνυφασμένο με τη φύση των οικείων προϊόντων χαρακτηριστικό, δηλαδή την ποιότητά τους.

- 50 Δεύτερον, όσον αφορά τη συνήθη ονομασία «vitvaror» στα σουηδικά, η οποία, όπως υποστηρίζει το EUIPO, προσδιορίζει τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, υπογραμμίζεται, καταρχάς, ότι η σχέση μεταξύ του όρου «vita» (που σημαίνει «λευκό/ά») και του όρου «vitvaror» (που σημαίνει «λευκά προϊόντα») είναι μόνον έμμεση και ότι για τη συσχέτισή τους απαιτείται ορισμένη ερμηνεία και σκέψη εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού.
- 51 Περαιτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η συνήθης ονομασία «vitvaror» στα σουηδικά αφορά μόνον τις «μεγάλες ηλεκτρικές οικιακές συσκευές» (όπως ψυγεία, κουζίνες, πλυντήρια πιάτων, πλυντήρια ρούχων, στεγνωτήρια κ.λπ.) και όχι «μικρές ηλεκτρικές οικιακές συσκευές» (όπως κουζίνομηχανές, ηλεκτρικές χύτρες, καφετιέρες, τοστιέρες κ.λπ.), μεταξύ των οποίων υπάρχει μια καθομολογούμενη διαφορά ως προς το μέγεθος και τη δυνατότητα μεταφοράς τους.
- 52 Το τμήμα προσφυγών δέχεται και αυτό την εν λόγω διαπίστωση και την ως άνω πανθομολογούμενη διαφορά, καθώς αναγνωρίζει, στο σημείο 23 της προσβαλλομένης απόφασης, ότι «ως λευκά προϊόντα ορίζονται πρωτίστως οι μεγάλες οικιακές συσκευές, όπως π.χ. τα πλυντήρια ρούχων και τα πλυντήρια πιάτων». Όμως, εσφαλμένως προσθέτει ότι τούτο καταδεικνύει ότι το λευκό χρώμα συνδέεται εν γένει με οικιακές συσκευές, διότι η συσχέτιση στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού μπορεί να είναι μόνον έμμεση, και όχι άμεση και συγκεκριμένη.
- 53 Επομένως, η λογική μετάβαση του τμήματος προσφυγών, πρώτον, από το επίθετο «λευκό» στα «λευκά προϊόντα» και, δεύτερον, από τις «μεγάλες ηλεκτρικές οικιακές συσκευές» στις «μικρές ηλεκτρικές οικιακές συσκευές» ή στις συσκευές κουζίνας καταδεικνύει μόνον την ύπαρξη διπλής έμμεσης σχέσεως, η οποία γίνεται αντιληπτή μετά από σύνθετη συλλογιστική διαδικασία, και όχι μιας ευθείας και άμεσης συσχέτισεως στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού.
- 54 Ο συνειρμός με τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση ή σε ένα από τα χαρακτηριστικά τους τον οποίον θα μπορούσε να δημιουργήσει ο όρος «vita» στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, διά της συσχέτισεως, πρώτον, με τον σουηδικό όρο «vitvaror» ή με «μεγάλες ηλεκτρικές οικιακές συσκευές» και, δεύτερον, με «μικρές ηλεκτρικές οικιακές συσκευές», μπορεί να είναι μόνον έμμεση και δεν παρέχει στο κοινό αυτό τη δυνατότητα να αντιληφθεί αμέσως, και χωρίς περαιτέρω σκέψη, ότι πρόκειται για περιγραφή των εν λόγω προϊόντων ή ενός από τα χαρακτηριστικά τους. Η σχέση αυτή εξακολουθεί να είναι «υπερβολικά ασαφής και αόριστη» (πρβλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2002, ELLOS, T-219/00, EU:T:2002:44, σκέψεις 43 και 44) ώστε το σημείο «vita» να καταστεί περιγραφικό.
- 55 Επιπροσθέτως, η προκείμενη περίπτωση πρέπει να διακριθεί από την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 16ης Μαρτίου 2006, Telefon & Buch κατά ΓΕΕΑ – Herold Business Data (WEISSE SEITEN) (T-322/03, EU:T:2006:87, σκέψεις 95 έως 99), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten» (το οποίο σημαίνει «λευκές σελίδες») είχε καταστεί συνώνυμο, στα γερμανικά, του «τηλεφωνικού καταλόγου των ιδιωτών» και μπορούσε, συνεπώς, να θεωρηθεί περιγραφικό για τα προϊόντα των οποίων αποτελούσε συνήθη ονομασία, ως συνώνυμο ενός τηλεφωνικού καταλόγου ιδιωτών, και όχι λόγω του λευκού χρώματος των σελίδων ενός τέτοιου καταλόγου. Στην υπόθεση εκείνη, το ίδιο το επίδικο σήμα συνίστατο από τη συνήθη ονομασία, αντιθέτως προς τον όρο «vita» που προέρχεται από τη λέξη «vitvaror», και προσδιόριζε άμεσα τα οικεία προϊόντα, και όχι μια άλλη κατηγορία προϊόντων, όπως εν προκειμένω οι «μικρές ηλεκτρικές οικιακές συσκευές» σε σχέση με τις «μεγάλες ηλεκτρικές οικιακές συσκευές».
- 56 Συνεπώς, κανένας από τους λόγους στους οποίους στηρίχθηκε το τμήμα προσφυγών (βλ. σκέψη 40 ανωτέρω) δεν αρκεί για να θεμελιωθεί η ύπαρξη αρκούντως άμεσης και συγκεκριμένης σχέσεως, κατά την έννοια της νομολογίας που υπενθυμίζεται στη σκέψη 28 ανωτέρω, μεταξύ του όρου «vita» στα σουηδικά και των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση. Το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό που θα αντικρίσει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση θα το εκλάβει αμέσως, και χωρίς περαιτέρω σκέψη, ως περιγραφή των εν λόγω προϊόντων ή ενός εκ των εγγενών και συνυφασμένων με τη φύση τους χαρακτηριστικών τους.

- 57 Ο όρος «vita» δεν είναι, συνεπώς, περιγραφικός όρος ενός χαρακτηριστικού των επίμαχων προϊόντων και, ως εκ τούτου, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001.
- 58 Επομένως, το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001, δεχόμενο, εσφαλμένως, ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε άμεση και συγκεκριμένη σχέση με τα προϊόντα που προσδιόριζε με αποτέλεσμα να είναι περιγραφικό των προϊόντων αυτών.
- 59 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτός.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001

- 60 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, καθόσον το ενδιαφερόμενο κοινό δεν αντιλαμβάνεται το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως αμιγώς περιγραφικό των προϊόντων που προσδιορίζει και το σήμα αυτό επιτελεί πλήρως τη δηλωτική της προελεύσεως λειτουργία του, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν έχει διακριτικό χαρακτήρα και δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001. Επισημαίνει, ειδικότερα, ότι δεν θίγεται ο σκοπός του εν λόγω άρθρου που συνίσταται στην προστασία του κοινού από τα μονοπώλια, διότι οι άλλοι επιχειρηματίες δεν εξαρτώνται από τη χρήση του όρου «vita» στη συγκεκριμένη μορφή με την οποία ζητείται η καταχώρισή του.
- 61 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι υπέρ του διακριτικού χαρακτήρα των ενδείξεων χρωμάτων, στο μέτρο που ο όρος «vita» εκλαμβάνεται υπό την έννοια αυτή, συνηγορεί, επίσης, ο μεγάλος αριθμός καταχωρίσεων σημάτων της Ένωσης που περιέχουν ονομασίες χρωμάτων. Τούτο καταδεικνύει ότι μια ονομασία χρώματος μπορεί να γίνει αντιληπτή από τους ενδιαφερόμενους καταναλωτές ως δήλωση προελεύσεως, ακόμη κι όταν το χρώμα του καλυπτόμενου από το σήμα προϊόντος είναι αντίστοιχο της εν λόγω ονομασίας χρώματος (όπως τα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. 3115136 BLUE για «ξυραφάκια», αριθ. 3757663 WHITE για «ραπτομηχανές», αριθ. 1078989 ORANGE για «συσσκευές και σκεύη κουζίνας ή οικιακής χρήσεως» και αριθ. 12131314 PURPLE για «είδη ζαχαροπλαστικής»).
- 62 Η προσφεύγουσα συνάγει εκ των ανωτέρω ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν στερείται ούτε του απαιτούμενου διακριτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001, για τα προϊόντα που προσδιορίζει.
- 63 Το EUIPO αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και θεωρεί τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως «αλυσιτελή». Υποστηρίζει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση προσδιορίζει το χρώμα των προϊόντων και θεωρείται πληροφοριακό στοιχείο του χρώματος των επίμαχων προϊόντων και ότι, επομένως, δεν είναι δηλωτικό της προελεύσεως και δεν έχει διακριτικό χαρακτήρα. Προσθέτει δε ότι είναι άνευ σημασίας εν προκειμένω το γεγονός ότι, σε αποφάσεις που δεν αφορούσαν προδήλως τη σουηδική γλώσσα και το σουηδόφωνο κοινό, έγινε δεκτό ότι το στοιχείο «vita» σε σύνθετες λέξεις έχει διακριτικό χαρακτήρα.
- 64 Συναφώς πρέπει να υπομνησθεί ότι κάθε απόλυτος λόγος απαραδέκτου από τους απαριθμούμενους στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 είναι ανεξάρτητος των λοιπών και απαιτεί αυτοτελή εξέταση, μολονότι υφίσταται εντούτοις προφανής επικάλυψη των αντίστοιχων πεδίων εφαρμογής τους. Επιπλέον, αυτοί οι λόγοι αρνήσεως καταχώρισεως πρέπει να ερμηνεύονται υπό το φως του γενικού συμφέροντος που δικαιολογεί τον καθέναν από αυτούς (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 8ης Απριλίου 2003, Linde κ.λπ., C-53/01 έως C-55/01, EU:C:2003:206, σκέψεις 67

και 71, της 12ης Φεβρουαρίου 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, EU:C:2004:86, σκέψεις 68 και 69· πρβλ., επίσης, απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, C-329/02 P, EU:C:2004:532, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 65 Επομένως, από το γεγονός ότι ένα σήμα δεν εμπίπτει σε κάποιον από τους ως άνω απόλυτους λόγους απαραδέκτου δεν μπορεί να συναχθεί ότι το σήμα αυτό δεν εμπίπτει σε κάποιον άλλο λόγο. Συνεπώς δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα, ειδικότερα, ότι το σήμα δεν στερείται διακριτικού χαρακτήρα έναντι ορισμένων προϊόντων ή υπηρεσιών εκ μόνου του λόγου ότι δεν είναι περιγραφικό αυτών (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 8ης Απριλίου 2003, Linde κ.λπ., C-53/01 έως C-55/01, EU:C:2003:206, σκέψη 68, και της 12ης Φεβρουαρίου 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, EU:C:2004:86, σκέψεις 70 και 71).
- 66 Πράγματι, το γενικό συμφέρον στο οποίο στηρίζεται το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001 αφορά την προστασία του καταναλωτή, της δια της παροχής σε αυτόν της δυνατότητας να διακρίνει, χωρίς ενδεχόμενο κίνδυνο συγχύσεως, την προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προσδιορίζει το σήμα, σύμφωνα με τη βασική δηλωτική της προελεύσεως λειτουργία του, ενώ το γενικό συμφέρον στο οποίο στηρίζεται ο κανόνας του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', συνίσταται στην προστασία των ανταγωνιστών από τον κίνδυνο να μονοπωλήσει ένας μόνον επιχειρηματίας περιγραφικές ενδείξεις χαρακτηριστικών των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ. σκέψη 31 ανωτέρω).
- 67 Συνεπώς, ένα μη περιγραφικό σήμα, όπως το επίμαχο εν προκειμένω, δεν έχει εξ αυτού του λόγου διακριτικό χαρακτήρα. Σε μια τέτοια περίπτωση, πρέπει επίσης να εξεταστεί εάν δεν στερείται, εγγενώς, διακριτικού χαρακτήρα, δηλαδή να εξακριβωθεί εάν είναι κατάλληλο να εκπληρώσει τη βασική λειτουργία του σήματος, η οποία είναι να εγγυάται στον καταναλωτή ή στον τελικό χρήστη την ταυτότητα καταγωγής του προϊόντος ή της υπηρεσίας που προσδιορίζει το σήμα, παρέχοντάς του τη δυνατότητα να διακρίνει, χωρίς ενδεχόμενο κίνδυνο συγχύσεως, το ως άνω προϊόν ή υπηρεσία από εκείνα άλλης προελεύσεως [πρβλ. αποφάσεις της 5ης Φεβρουαρίου 2015, nMetric κατά ΓΕΕΑ (SMARTER SCHEDULING), T-499/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:74, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 12ης Μαΐου 2016, AROMA, T-749/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:286, σκέψη 57].
- 68 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα. Κατά πάγια νομολογία, τα σήματα στα οποία αναφέρεται η διάταξη αυτή είναι σήματα που δεν θεωρούνται ικανά να εξασφαλίσουν τη βασική λειτουργία του σήματος, ήτοι τον προσδιορισμό της εμπορικής προελεύσεως του προϊόντος ή της υπηρεσίας, ώστε ο καταναλωτής ο οποίος αποκτά το προϊόν ή είναι αποδέκτης της υπηρεσίας που προσδιορίζονται από το σήμα να μπορεί έτσι να προβεί στο μέλλον στην ίδια επιλογή, αν η εμπειρία αποδειχθεί θετική, ή να προβεί σε άλλη επιλογή, αν η εμπειρία αποδειχθεί αρνητική [βλ. απόφαση της 12ης Μαΐου 2016, AROMA, T-749/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:286, σκέψη 58 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 2017, GeoClimaDesign κατά EUIPO – GEO (GEO), T-280/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:913, σκέψη 56, και της 12ης Δεκεμβρίου 2018, CARACTÈRE, T-743/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:911, σκέψη 49].
- 69 Αυτός ο διακριτικός χαρακτήρας πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη του κοινού προς το οποίο απευθύνεται, το οποίο απαρτίζεται από τους καταναλωτές αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ. απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2010, Audi κατά ΓΕΕΑ, C-398/08 P, EU:C:2010:29, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, αποφάσεις της 12ης Μαΐου 2016, AROMA, T-749/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:286, σκέψη 59, της 14ης Δεκεμβρίου 2017, GEO, T-280/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:913, σκέψη 57, και της 12ης Δεκεμβρίου 2018, CARACTÈRE, T-743/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:911, σκέψη 50).

- 70 Εν προκειμένω, στο σημείο 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση γινόταν αντιληπτό από το ενδιαφερόμενο κοινό ως απλό αντικειμενικό μήνυμα υπό την έννοια ότι τα προϊόντα που προσδιόριζε ήταν προϊόντα διαθέσιμα σε λευκό χρώμα. Εξ αυτού συμπεράνε ότι το εν λόγω σήμα ήταν αμιγώς περιγραφικό και ότι, συνεπώς, δεν είχε διακριτικό χαρακτήρα. Κατά την άποψή του, κάθε κατασκευαστής κουζίνομηχανών και μαγειρικών σκευών μπορεί να κατασκευάζει τα προϊόντα του σε λευκό χρώμα και το σήμα αυτό δεν είναι συνεπώς ικανό να διακρίνει τα προϊόντα της προσφεύγουσας από εκείνα άλλων επιχειρήσεων.
- 71 Όμως, στο πλαίσιο αναλύσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως, διαπιστώθηκε ότι το λευκό χρώμα δεν συνιστά εγγενές χαρακτηριστικό, συνυφασμένο με τη φύση των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση και ότι το γεγονός και μόνον ότι τα προϊόντα αυτά είναι διαθέσιμα σε λευκό, μεταξύ άλλων χρωμάτων, είναι άνευ σημασίας, δεδομένου ότι δεν είναι εύλογο να θεωρηθεί ότι, για τον λόγο αυτόν και μόνον, το ενδιαφερόμενο κοινό θα αναγνωρίσει όντως το λευκό χρώμα ως περιγραφή ενός εγγενούς και συνυφασμένου με τη φύση των προϊόντων αυτών χαρακτηριστικού (βλ. σκέψεις 45 έως 47 ανωτέρω).
- 72 Επομένως, στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση στερείται διακριτικού χαρακτήρα απλώς και μόνο λόγω του φερόμενου «αμιγώς περιγραφικού» χαρακτήρα του, ο οποίος δεν έχει αποδειχθεί, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το συμπέρασμα αυτό στηρίζεται σε εσφαλμένη παραδοχή και είναι, συνεπώς, αβάσιμο.
- 73 Περαιτέρω, στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών συνήγαγε την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση από το ότι τούτο γίνεται αντιληπτό ως απλό αντικειμενικό μήνυμα, υπό την έννοια ότι τα προϊόντα που προσδιορίζει είναι διαθέσιμα σε λευκό χρώμα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το σουηδόφωνο ενδιαφερόμενο κοινό δεν θα εκλάβει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως περιγραφή ενός εγγενούς χαρακτηριστικού των προϊόντων που προσδιορίζει και δεν θα μπορέσει να το συσχετίσει άμεσα με τα προϊόντα αυτά. Αντιθέτως, είναι αναγκαία ορισμένη ερμηνεία του όρου «vita» εκ μέρους των Σουηδών και Φινλανδών καταναλωτών. Οι καταναλωτές αυτοί δεν θα αντιληφθούν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως απλό αντικειμενικό μήνυμα, υπό την έννοια ότι τα εν λόγω προϊόντα είναι διαθέσιμα σε λευκό χρώμα, αλλά αντιθέτως ως ένδειξη της προελεύσεώς τους. Τούτο ισχύει και για τον πρόσθετο λόγο ότι το σήμα αυτό θα τεθεί σε προϊόντα οιαδήποτε χρώματος και όχι μόνο λευκού χρώματος.
- 74 Συνεπώς, δεν μπορεί εν προκειμένω να γίνει δεκτό, βάσει του συγκεκριμένου λόγου απαραδέκτου, ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν είναι, στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, ικανό να δηλώσει την εμπορική προέλευση των επίμαχων προϊόντων και να τα διακρίνει από εκείνα άλλων επιχειρήσεων.
- 75 Επομένως, το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001, αποφαινόμενο εσφαλμένως, βάσει του προβαλλόμενου εν προκειμένω λόγου απαραδέκτου, ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τα προϊόντα που προσδιορίζει.
- 76 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτός και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως.
- 77 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή στο σύνολό της και, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 78 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα.

79 Δεδομένου ότι το EUIPO ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδά του, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 28ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 1326/2017-5).
- 2) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Collins

Kancheva

De Baere

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Μαΐου 2019.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Αιτήματα των διαδίκων	3
Σκεπτικό	4
Προκαταρκτική παρατήρηση σχετικά με τον προσδιορισμό του ενδιαφερόμενου κοινού	4
Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001	5
Ως προς την έννοια του όρου «vita» στα σουηδικά	8
Ως προς τη σχέση μεταξύ της σημασίας του όρου «vita» στα σουηδικά και των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση	9
Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001	12
Επί των δικαστικών εξόδων	14